

16. JÉZUS MEGSZABADÍT: JAIRUS LÁNYA

(Lk 8,40–42; 49–56)

Gyülekezeti óraszám: 2. Egyházi iskolák óraszám: 2.

TEOLÓGIAI ALAPVETÉS

(Felhasznált irodalom:

BARTHA, T. (szerk.), Keresztyén Bibliai Lexikon, Budapest 2000.

STRACK, L./BILLERBECK, P. (Hrsg.) Das Evangelium nach Markus, Lukas und Johannes und die Apostelgeschichte, München 1978.

BOVON, Fr., Das Evangelium nach Lukas (Lk 1,1–9,50), Zürich 1989.

KITTEL, G. (Hrsg.), Theologisches Wörterbuch zum Neuen Testament, Stuttgart 1965.

RIENECKER, F., Lexikon zur Bibel, Wuppertal 1962.

SCHÜRMANN, H., Das Lukas Evangelium I. Teil, Herder 1984.)

Jézus, a Megmentő, egy teljesen reménytelen helyzetben is segített. Amikor az emberi lehetőségek véget érnek, Isten még akkor is tud segíteni. Jézus feltámasztott egy halottat. Így lett Jairus lányának a története bizonyítéka annak, hogy Jézusnak **hatalma** van a betegség fölött.

Jairus lányának az esetében olyan csodatörténetről van szó, amely egy nagy **sokaság** jelenlétében kezdődött, de maga a csoda csak egy szűk kis csoport előtt zajlott le. A tömeg bizonyára már több napja együtt vándorolt Jézussal, és nagy elvárásokat támaszthattak Vele szemben, hiszen annyira várták már, hogy visszatérjen.

A baj leírása:

Jézus csodatörténetei általában a baj súlyosságának a leírásával kezdődnek. Ebben az esetben a szükséglet szenvedő hozzátartozójának társadalmi helye, viselkedése, a beteg életkora, élethelyzete utal a baj mértékére.

A szükséglet szenvedő hozzátartozójának társadalmi helye:

A tömegből kivált egy ember, akinek a neve **Jairus** volt. Jairus nevének jelentése: akit Isten megvilágít, akit Isten felébreszt. (4Móz 32,41) A neve illik a történethez, előre vetíti a történeteket. Jairus Kapernaumban a **zsinagógai elöljáró** volt, vagyis a zsinagóga első embere.

A szükséglet szenvedő hozzátartozójának viselkedése:

A baj mértékére utal, hogy maga a kapernaumi zsinagóga elöljárója ment oda Jézushoz és **kért**. Egy olyan ember, egy parancsnok, aki nem ahhoz szokott, hogy ő kérjen, akinek a hivatásához tartozott, hogy másokat folyamatosan irányított, utasított, vezetett, reménytelen helyzetbe került. Nem egyszerűen meghajolt, hanem **térdre esett**. Kétségbeesetten. Magas hivatala ellenére nem szégyellte a vándortanító előtt magát megalázni. Mintegy utolsó szalmaszálként, nem törődve a protokollal, zsinagógai elöljáróként olyan mozdulatot tett a vándortanító előtt, ami azt fejezi ki, hogy nagyobbnak tekinti Jézust önmagánál. Az itt szereplő görög szó (piptó) arra utal, hogy szándékosan esett térdre, mert **alávetette** magát Jézus hatalmának.

A beteg életkora, élethelyzete utal a baj mértékére:

Jairus tragédiájának a súlyosságát jelzi, hogy a kislány az **egyetlen** leánygyermek (42. v.) apjának. A bajt fokozza az, hogy éppen akkor lett halálos beteg, 12 évesen, amikor férjhez meneteli korbá lépett, és az életet továbbadhatta volna. Ettől kezdve már a férj vette át az apa gondviselői szerepét.

Feszültség a történetben:

A történetben több hátráltató tényező is van. Ezek különböző mértékben növelik a feszültséget. Ezek a tényezők:

- A tömeg, amelynek tagjai minden oldalról szorongatják Jézust.
- A beteg és a gyógyító közötti távolság.
- A közbevetett gyógyítás.
- Az időtényező.

Nekik is elvárásaik vannak Jézussal szemben. Ott tolonganak Jézus körül (45. vers). Ebben a történetben azonban csak kis mértékben akadályozzák a gyógyulás bekövetkeztét.

- A beteg és a gyógyító közötti távolság:

Míg a béna meggyógyításánál a távolságot a barátok feladata volt leküzdeni, ebben az esetben a gyógyítónak kellett odamenni a beteghez. Nem tudjuk, hogy mekkora ez a távolság, hogy vajon Jézus is akarja-e a gyógyítást. Addig az időpontig, amíg a lány halálhírével meg nem érkezett a hírnök, a bibliai szövegből nem derül ki, hogy a tömeg vajon az előljáró háza irányába halad-e vagy nem.

- A közbevetett gyógyítás:

A történetbe beágyazva olvashatunk egy gyógyítási történetet is, a tizenkét éve vérfolyásos **asszony** történetét. A két történetnek több közös vonása is van:

Két nőről van szó. Mindkettejük életében a 12-es szám szerepet játszott. A bibliai számszimbolika szerint a 12-es szám a teljességet jelenti. Mind a két nő esetében egy életszakasz lezárulásáról és egy új időszak kezdetéről volt szó.

A Biblia időszakában a lányok 12 évesen férjhez mentek, családot alapítottak. Ekkor fejeződött be a gyermekkor, és kezdődött a felnőttkor.

A vérfolyásos asszony esetében a 12 év pedig azt szimbolizálja, hogy a betegség kiteljesedett. Már minden lehetséges gyógymódot kipróbált, tehát a remény korszaka véget ért. A betegség az asszony életében szétrombolt mindent, amit csak lehetett. Istennel és férjével való kapcsolatát is tönkretette. (Az asszony akkor betegedett meg, amikor a fiatal lány megszületett.)

Mindkét csodát megelőzte az, hogy Jézus megérintette őket. Mind a ketten olyan fizikai állapotban voltak, hogy az érintésük egy vallásos zsidó ember számára a mózesi törvények értelmében komoly következményekkel járt, mivel tisztátalanok voltak. Annak ellenére, hogy ezt pontosan tudta Jézus (hagyta, hogy az asszony hozzáérjen), mégis vállalta, hogy a vallási előírások szerint Ő maga egy napra tisztátalanná váljon. A két nő érdekében.

Mind a ketten az életbe tértek vissza.

- Az időtényező:

A bibliai leírásból úgy tűnik, hogy a másik beteg asszony gyógyítása késlelteti Jézust, sőt meg is akadályozza abban, hogy azonnali segítséget nyújtson egy 12 éves lánynak. A lány halálán volt, ezért minden másodperc számított. Nem tudjuk, hogy vajon mennyi idő telt el az apa kérésétől addig, amíg megérkezett valaki az előljáró házából. A történet leírása szerint Jairus kérése után a tömeggel együtt halad Jézus (42. vers) Az a pár mondat, ami aközben elhangzott, csak pár percig tarthatott. De az apa belső, szubjektív időérzékelése ebben az esetben egészen biztosan végtelenül hosszú időt jelzett. Mivel az eseményeket nem a szemünk előtt látjuk, hanem egy írott szöveget olvasunk a Bibliából, az apa által megérezett belső időérzékelés szerint viszonyulunk, mi, olvasók is ehhez a történethez. A valóságban a beteg asszony gyógyítása és a vele való beszélgetés akár 5–10 perc alatt is megtörténhetett, mégis érezzük a történetből a növekvő feszültséget, mintha késne Jézus. A törvényeket ismerő tömeg akár fel is háborodhatott az asszonyon, mivel az előírások szerint vérfolyásos asszony nem is tartózkodhatott volna ott a tömegben, miután Jézust megérintette, egész napra Jézust tisztátalanná tette.

A feszültség tovább nő a történetben. Jairus házából egy szemtanú érkezett. Amit mondott, mindenkit felkavart. Már meghalt a lány. Már **késő**. Jézus azonban nyugodt maradt, hiszen tudta, hogy mit szándékozik tenni. Bár mindenki úgy érezhette, hogy túl későn érkezik a segítség, Jézus mégis odament a beteghez, a halotthoz. Magával vitte a legkedvesebb tanítványait. Legyenek tanúi a halál feletti győzelmének.

A csodatett:

Ennél a gyógyítási csodánál is, mint a béna meggyógyításánál, szóba került a gyógyulást megelőző **hit**. Jézus azt mondta szó szerint, hogy csak hinnie kell az apának, és a lánya megszabadul, megmenekül. (szódzó) Ez a szó csak átvitt értelemben jelenti a gyógyulást. Az a nézet van mögötte, hogy a beteg ember a betegség hatalmába került, ahonnan a gyógyulás menti meg.

Az apa azonban már nem hallotta meg, nem is értette meg Jézus szavait, mert már a veszteség miatti sokk fázisába került. Bement a házába, és **gyászolta** a lányát. Tehát nem tette azt, amit Jézus kért, nem hitt. Sőt, gúnyolva nevték ki Jézust. A helyzet abszurdítására utal, hogy akit annyira tiszteletben tartottak eddig, előtte térdre estek, fárasztani sem akarták, nem hittek neki. Kinevték. A „tudták” (53. v.) kifejezésben a görög szó arra utal, hogy látták a saját szemükkel. Látták, hogy halott volt. Jézus állítása áll szemben a történet szereplőinek a tapasztalatával. Jézus **alvás**ról beszélt, miközben a szemtanúk magatartásukkal azt igazolták, hogy a lány már meghalt. Ugyanígy Lázár feltámasztásának a történetében is Jézus felébresztésről beszélt, miközben Lázár már egyértelműen halott volt. (Jn 11,11)

Annak ellenére, hogy az apa nem felelt hittel Jézus felhívására, a többiek nem bíztak és nem reménykedtek, a tisztelet helyett teljesen tiszteletlenül viselkedtek, Jézus mégis feltámasztotta a lányt.

Jézus a gyermek kezét megragadta és **kiáltott** (54. vers). Bár a magyar fordításból ez nem derül ki, de az itt szereplő görög szó azt jelenti, hogy hangosan szólt. Ha belegondolunk Jézus viselkedésébe, akkor furcsának találhatjuk, ahogy viselkedik. A gyászoló szülők első sokkjára reagálva viselkedett így, akik azt hitték, hogy meghalt a gyermekük, hihetetlen érzelmi viharba keveredtek, a külvilág egyszerre megszűnt a számukra. Jézus megragadta a lány kezét, kiáltott. A kiáltás utal arra is, hogy Jézusnak **hatalma** van a betegség felett, és ennek a hatalomnak a jele, hogy parancsszavára engedelmeskedik a betegség, és elhagyja az embert. A lélek visszatért a gyermekbe. Jézus azt parancsolta, hogy adjanak ételt a gyermeknek. A történetben három különböző kifejezés jelzi, hogy Jézus hatalommal parancsolt. Először kiáltott a betegnek (54. v.), majd parancsolta, hogy adjanak enni a lánynak (55. v.) és végül utasította a csodát látókat, hogy ne mesélgék el ezt a történetet (56. v.)

A **feltámasztás** az ószövetségi hit szerint egyedül Isten privilégiuma. Így ez a mentő csoda utal Jézus Istentől kapott hatalmára, arra, hogy Ő a várva várt Messiás. Hiszen az elérésének egyik jele lesz, hogy halottak támadnak fel. (Mt 11,5)

Ebben a történetben elhangzik a felszólítás a hitre. De a gyógyulás mégsem a hit miatt következik be. A csoda bekövetkezése nem függ össze sem a beteg, sem a hozzátartozók kitartó hitével. Jézus annak ellenére gyógyít, hogy az apa kezdeti hite megingott, és reményét veszítette. Még akkor is lehet Istenre támaszkodni, tőle segítséget kapni, ha teljesen reménytelen a helyzet.

A történet végén a szülők csodálkoztak. A görög kifejezésben benne van a zavartság, döbbenet, sőt az önkívület. Látva ezt a csodát, amit Jézus tett, ki kellett lépniük az életről és a halálról addig ismert keretek közül, és fel kellett ismerniük, hogy Jézus számára nincs korlát, sem az idő, sem a halál, sem semmi. Ő az Úr.

A történet zárómondata kicsit furcsa ebben a helyzetben. Jézus megparancsolta, hogy erről ne beszéljenek másnak. Ennek oka az lehetett, amivel leggyakrabban Márk evangéliumában találkozunk: Jézus haláláig és feltámasztásáig nem értenék meg az emberek ezeket a csodákat (ez az ún. Messiási titok). Ha bekövetkezett majd a váltságahalál, akkor majd visszatekintve megértenek mindent, akkor mondják el a szemtanúk mindenkinek, hogy mi is történt, mert akkor tudják megfelelő kontextusba helyezni a történéseket.

Kortörténeti kiegészítés:

Jézus korában majdnem minden városban volt már **zsinagóga**. A babiloni fogság után azok a zsidók, akik nem tudtak elmenni Jeruzsálembe a szombati istentiszteletre, ugyanabban az időben a zsinagógákban gyűltek össze. Imádság, Tóraolvasás és magyarázat hangzott el az istentiszteleten, de a középpontjában a törvény állt. A zsinagógák bejárata Jeruzsálem felé volt tájolva. Minden egyes zsinagóga egy központi istentiszteleti helyiségből állt, és sok kisebb teremből, ahogy a gyülekezeti élet zajlott. A központi helyen tartották a Tóratekerceket, általában egy függöny mögött szekrényben elrejtve. A kapernaumi zsinagógában a Tórát egy emelvényen tartották, előtte volt két oldalról egy-egy hétágú gyertyatartó. Jobb oldalon és baloldalon pedig az asszonyok erkélye, függönnyel elválasztva a templom belső terétől. A férfiak a főhajóban ültek. A zsinagógákban az **istentisztelet** a zsinagógai előljáró, a kántor és a rabbi vezetésével zajlott.

VALLÁSPEDAGÓGIAI SZEMPONTOK

Ebben a leckében a tanulók a feltámadás, feltámasztás, életre hívás csodájával találkozhatnak. A történet egyrészt hihetetlen ebben a korosztályban, másrészt a számítógépes játékok kínálják a 'több életed van' gondolatot. Mindkét megközelítéshez kapcsolódhatunk.

Fontos tisztáznunk, hogy Jézus csak néhány embert támasztott fel itt a Földön, hogy ezáltal megmutassa az Atya hatalmát az élet fölött. Azért jött, hogy beszéljen az embereknek Isten országáról, az Atya szeretetéről, és a halálunk utáni feltámadásról. Arra kér minket, hogy félelem helyett neki higgyünk, és hozzá forduljunk bátorságért és vigasztalásért.

Másrészt az Istentől kapott életnek súlya van. A valóságban csak egy életünk van. Felelősek vagyunk ezért az életért, hogy hova helyezzük. Isten szeretetében az élet örök. Ha ragaszkodunk hozzá, szeretjük őt, vele élhetünk már itt, és halálunk után is az országában, uralma alatt.

A lecke mindenképp előhozza a halál témáját. Egyházi iskolában a korábbi órán foglalkoztunk ezzel, gyülekezeti keretek közt itt kerül elő, így érdemes elolvasni a Veszteségeink című lecke teológiai és valláspedagógiai szempontjait, amely a halál-gyász tematikát dolgozza fel.

Ennyi idősen a gyermek sokkal jobban félti a szüleit, mint önmagát. Könnyebben belehelyezkedik Jairus szerepébe, aggodalmába, kétségbeesésébe. A lecke célja, hogy a gyermekben ezek ellen a félelemmel teli, negatív érzelmek ellenében felkeltse a bizalom, ráhagyatkozás érzését azáltal, hogy rámutat Jézusra és a feltámadás hitére, amelyekben a mi vigasztalásunk található.

A gyermekek a történet kapcsán feltehetik a kérdést, hogy Jézus vagy Isten miért nem támasztja fel most ide a földre az ő elvesztett szeretteiket? Ennek a feltevésnek a kapcsán beszélhetünk a földi élet rendjéről. Születnek, életre kelnek az emberek, állatok, növények, aztán meghalnak, elpusztulnak, jön helyettük a következő nemzedék. Ez a földi élet rendje. De Isten az embert nem a földi életre, hanem az örök életre teremtette. A földi életünk csak az örök életünknek egy része. A teljességet ott éljük meg az Ő országában. Jairus lányának feltámasztása jel. Jel arra nézve, hogy Jézus a halálon is Úr. Ha az embert elborítja a kétségbeesés, aggodalom, őhöz mindig fordulhatunk.

A TÉMÁHOZ KAPCSOLÓDÓ KÖVETELMÉNYEK

<u>Minimum</u>	<u>Optimum</u>
- Bátorítással vegyen részt az órán a hittanoktató által kezdeményezett feladatokban, játékokban, közös beszélgetésekben, közös éneklésben, imádkozásban. - Saját korosztályának és egyéni sajátosságainak megfelelő szinten: - Tudjon segítséggel beszélni a tankönyvi kép és szöveg alapján a Jairus lánya történetéről. - Tudja segítséggel értelmezni a lecke Igéjét: Lukács evangéliuma 8,50.	- Önként és aktívan vegyen részt az órán a hittanoktató által kezdeményezett feladatokban, játékokban, közös beszélgetésekben, közös éneklésben, imádkozásban. - Saját korosztályának és egyéni sajátosságainak megfelelő szinten: - Tudjon összefüggően beszélni a tankönyvi kép és szöveg alapján a Jairus lánya történetéről, vonjon le következtetéseket. - Tudja értelmezni és magyarázni a lecke Igéjét: Lukács evangéliuma 8,50.

ÓRAVÁZLAT-JAVASLAT

GYÜLEKEZETEK, ÁLLAMI ISKOLÁK ÉS EGYHÁZI ISKOLÁK 1. ÓRÁJÁRA

Fő hangsúly: Jézus ott is Szabadító, ahol mások nem tudnak segíteni.

Kognitív cél: Jairus lányának feltámasztása történetén keresztül a diákok ismerjék fel, hogy Jézus minden élethelyzetben Szabadító.

Affektív cél: Az aggodalom, lemondás és ráhagyatkozás érzelmi hátterének feltérképezése és formálása.

Pragmatikus cél: A gyermekek bátorítása arra, hogy az életük kilátástalan helyzeteiben merjenek Istenre hagyatkozni.

Óra fő része	Javaslatok	Tan eszköz, célhoz kapcsolódás
Motiváció, ráhangolódás, előzetes ismeretek aktiválása	Hiányzik. Elvesztettük! Vágjunk ugyanolyan részekre két, ugyanazt a képet ábrázoló színezőt (ez lehet az óra anyagához kapcsolódó történet is: http://gyerekoldal.reformatus.hu/honlapok/szinezo/bibraiz/br ajztart.htm) Tegyük a darabjait egy-egy borítékba, de az egyikből vegyünk ki egyet! Az osztályt bontsuk két csoportra! Adjunk oda a csoportoknak egy-egy borítékot! Kérjük meg őket, hogy versenyezzenek, ki tudja hamarabb kirakni a mai történethez kapcsolódó színezőt! Az egyik csoportnak nem fog sikerülni, kétségbeesnek, aggódni kezdenek a játék hevében, hiszen nekik egy hiányzik. Beszélgessünk az érzésekről! Mit éreztek? Milyen volt azt érezni, hogy egy darab nincs meg, és ezért az egész játék	Megjegyzés: A játék során a gyermekek megélhetik, hogy egy apró hiány is mekkora aggodalmat tud kelteni. Innen indíthatjuk Jairus nagy aggodalmát, hiszen lánya egészsége hiányzott. Ezzel vissza is utalhatunk a korábbi leckékre.

	elveszik? Születtek-e ötletek arra, hogyan lehetne mégis megoldani? Átvezetés: A mai történet egy apáról szól, akinek a lánya halálán volt. Tudta, ha nem találja meg azt az egy valakit, aki meg tudja gyógyítani, elveszíti.	
Feldolgozási javaslat, munkáltatás	Jairus lánya bibliai történet elmondása Menete: • Jairus bemutatása, aggodalma • Jézus, mint utolsó mentsvár • A szolga, aki rossz hírt hoz • A lemondás érzése, elkeseredése • Jézus bátorítása -> aranymondás • Jézus tette: Leányom, kelj fel! = Talitha kúmi! A történetmondás kulcsszavai az érzelmek megfigyeléséhez: félt, reménytelen, aggódott, kétségbeesett, lemondóan sóhajtott, elszomorodott, vágyott, stb. Kérdezzük meg a gyerekeket a megfigyelési szempontra visszatérve: Mikor hogyan érezte magát az aggódó apa? A történet kulcsmozzanatainak kiemelése • Válaszoljunk a munkáltató tankönyv kérdéseire a történet szövegének használatával! • Kérdezzük meg a gyerekeket, ismernek-e még olyan történetet, amelyben Jézus feltámasztott valakit! • Páros munkában oldják meg a gyermekek a 3. feladatot, majd mondják el, melyik állítást tartották igaznak, hamisnak, és érveljenek a döntésük mellett! Kitekintés az örök életre, a mennyországra Beszéljünk a gyerekekkel arról a kérdésről, hogy Jézus nem minden halottat támasztott fel itt a földön, és ez ma sincs így. Vigaszunk azonban, hogy vár bennünket a mennyországban, az örök életre. Ehhez kapcsolódva kérjük meg a gyerekeket, hogy rajzolják le, hogyan képzelik el ezt a mennyei országot!	TKGY 16/A. lecke, 83. o. TKEI 16/A. lecke, 96. o. Megfigyelési szempont: Hogyan érezte magát az aggódó apa? TKGY 16/A. lecke, 1–3. feladat TKEI 16/A. lecke, 1–3. feladat TKGY 16/A. lecke, 4. feladat TKEI 16/A. lecke, 4. feladat
Aranymondás	„Ne félj, csak higgy!” (Lk 8,50)	
Énekjavaslatok (alternatívák)	„Jairus sír...” (TKGY 143. o. 8., TKEI 159. o. 8.) RÉ21 261. „Uram Isten, siess...” (TKGY 148. o. 18., TKEI 164. o. 18.) RÉ21 42. „Mint a szép, híves patakra...” (TKGY 146. o. 14., TKEI 162. o. 14.) „Köszönöm, köszönöm...” (TKGY 145. o., 12., TKEI 161. o., 12.) JJ 69: „Ne csüggedj, lelkem...” – kánon (+BS, DU)	

Házi feladat	TKGY 16/A. lecke, 4. feladat TKEI 16/A. lecke, 4. feladat	
---------------------	--	--

TOVÁBBI ÖTLETEK

Képelemzési és szövegelemzési módszertani segédlet

TKGY 83. o., TKEI 96. o.

A képen látható:

Jairus és Jézus látható a szemléltető képen, Jairus szomorú, csüggedt, Jézus a Jairus vállára tett kezével vigasztalja. Jézus szól Jairushoz: „Ne félj, csak higgy!”

A szöveg: A szöveg fókusz: Jézusnak a halál fölött is van hatalma. Jairus lánya haldoklik, s ő Jézushoz fordul segítségért, mert hisz benne.

Instrukció a képolvashoz és a kapcsolódó szöveg elemzéséhez

- Ki volt Jairus? Mi történt a lányával?
- Jairus Jézushoz fordult segítségért. Miért hozzá?
- Nézd meg a képet! Kiket látsz? Jézus mit mond Jairusnak?
- Milyen hírt kapott Jairus és Jézus, miközben a házhoz mentek?
- Mit tett ezután Jézus?
- Mit bizonyít ez számotokra?

Beszélgetéspontok az aranymondáshoz:

Aranymondás: „Ne félj, csak higgy!”

- Volt-e olyan eset, amikor nagyon féltél valamitől? Ha akarod, mondd el a többieknek is!
- Mitől nyugodtál meg? Mi segített legyőzni a félelmedet?
- Próbáltál-e imádkozni, amikor féltél? Mit éreztél utána? Gondolkodj ezen!

1. Imádságra nevelés: nyitott mondatok az Istenbe vetett hitről

Az alábbi gyakorlattal a saját szavakkal megfogalmazott imádságot gyakorolhatjuk fokozatosan, két lépésben. A gyakorlat első részében a hittanoktató által megfogalmazott mondatkezdéseket a hittanosok csendben, magukban fejezik be. A második lépésben lehetősége van önként jelentkezőknek arra, hogy az első lépésben megfogalmazott mondatbefejezéseiket hangosan is elmondják. A mondatokat a történethez és a csoporthoz igazíthatjuk.

Előkészület:

A hittanosok körben állnak a teremben. Ha nem megoldható, akkor álljanak a pad mellett.

Menet:

1. A hittanoktató sorban elkezd mondani imádságmondásokat. Mindenki magában befejezi.

Imádságmondatok (tetszés szerint szabhatjuk a csoportra és a történetre)

Bízom Benned, amikor...

Hozzád fordulok, ha...

Amikor aggodom, akkor kérlek...

Tudom, hogy Te tudsz segíteni, amikor...

Hiszek Benned akkor is, amikor...

Bízom Benned, mert...

2. A hittanoktató ismét elmondja a megkezdett mondatokat, de most azt kéri, hogy aki szeretné befejezni hangosan a megkezdett imádságmondatot, az lépjen egyet előre.

Az imádkozás során fontos hangsúlyozni, hogy a magukban csendben elmondott imádság is ugyanolyan fontos, értékes, mint a hangosan elmondott.

2. Akrosztichon

Írjunk akrosztichont közösen az osztállyal Jézus szavaira. A Talitha kúmi egyes betűivel kezdődjenek a mondatok, amelyek elmesélik a történetet. PL:

Tanácsstalanul ült lánya ágyánál Jairus.

Aggódott, mert már halálán volt.

Lányát már mindenki megpróbálta meggyógyítani, de csak egyre rosszabbul volt., stb.

3. Jézus mondja!

Ennél a történetnél játszhatjuk a harmadikosok egyik kedvelt játékát, a „Tanító néni azt mondja!” címűt, egy kis átalakítással. Kiválasztunk egy játékvezetőt, aki diktálja a csoportnak, hogy mit csináljanak. Ezek lehetnek mozdulatok (guggolás, szökdelés, vakarózás, stb.), de lehetnek tevékenységek is (rakd el a tolltartód, vedd elő egy füzetet, vedd le a cipődet, stb.). A játék mostani formájában a szabály, hogy csak akkor kövessék az utasítást, ha a mondat így kezdődik: Jézus mondja... Kérjük meg a gyermekeket, hogy Jézus nevében olyan feladatokat találjanak ki, amit tényleg mondana (Köszönj a melletted lévőnek Áldás, békesség!-gel, keress egy szemetet, és dobd a kukába, mosolyogj egy barátodra, tedd össze a kezed imádságra, stb.)!

4. Jairus lánya elmeséli történetét. Készítsenek a gyermekek egy Jairus lánya bábót (hurkapálcikára rongybáb, fakanálbáb, stb.). Önként jelentkező mesélje el a bábbal Jairus lánya nevében a fantasztikus történetet!

5. Rajzoljuk meg közösen a Mennyet!

Kisebb csoportban a munkáltató tankönyv 4. feladatát közösen is elvégezhetjük. Tegyük ki egy nagy ív papírt a gyerekek közé! Beszélgessünk a mennyországról, és tervezzünk meg egy közös képet! Figyeljünk rá, hogy mindenki beleépíthesse legalább egy ötletét! Majd álljunk neki közösen a rajzolásnak, színezésnek!

ÚTMUTATÓ A MUNKÁLTATÓ TANKÖNYV FELADATAIHOZ

4. feladat: Ennél az önkifejezést bátorító feladatnál nagyon fontos, hogy ismerjük el és tiszteljük a gyermekek munkáját, megnyílását, önközlését. Járjunk közben körbe, és adjunk lehetőséget, hogy beszélgethessenek is a rajzokról, arról, amit elmondanak vele. Ha olyan szimbólumot, képi kifejezést találunk, ami esetlegesen hibás istenképről árulkodik, ne dorongoljuk le a tanulót, hanem előbb kérdezzük meg, hogy miért rajzolta úgy, miért gondolkodik róla így. Szeretettel vezessük abba az irányba, hogy ő maga találjon pozitív képet a negatív helyett!

ÓRAVÁZLAT-JAVASLAT

GYÜLEKEZETEK, ÁLLAMI ISKOLÁK ÉS EGYHÁZI ISKOLÁK 2. ÓRÁJÁRA

Fő hangsúly: Jézus ott is szabadító, ahol mások nem tudnak segíteni.

Kognitív cél: Jairus lányának feltámasztása történetén keresztül a diákok ismerjék fel, hogy Jézus minden élethelyzetben Szabadító!

Affektív cél: Az aggodalom, lemondás és ráhagyatkozás érzelmi hátterének feltérképezése és formálása.

Pragmatikus cél: A gyermekek bátorítása arra, hogy az életük kilátástalan helyzeteiben merjenek Istenre hagyatkozni.

Óra fő része	Javaslatok	Taneszköz, célhoz kapcsolódás
Motiváció, ráhangolódás, előzetes ismeretek aktiválása	Kétségbeesés és vigasztalás - szavak nélkül Önként jelentkező párok a munkáltató tankönyvi illusztráció mintájára adják elő minél plasztikusabban, életszerűbben, ötletesebben hangok és szavak nélkül Jairus aggodalmát, kétségbeesését, és Jézus vigasztalását, bátorítását! Átvezetés: A legnagyobb félelem a haláltól való félelem, a legnagyobb vigasztalás az örök élet Isten országában.	TKGY 16/A. lecke, 83. o. TKEI 16/A. lecke, 96. o. Megjegyzés: Ebben a drámajátékban a mozdulatok beszélnek. Meséljük el a gyermekeknek, hogy a színészek is úgy tudnak élethűen előadni egy-egy jelenetet, hogy felidéznek a saját életükből olyan helyzetet, amikor hasonlóan érezték magukat. Így próbálják meg ők is beleérezni magukat Jairus és Jézus helyzetébe. Megjegyzés: Utaljunk vissza a Veszteségeink című leckére.

Feldolgozási javaslat, munkáltatás	Az aggodalom a gyermek életében A munkáltató tankönyvi feladat segítségével a gyerekek gyűjtsék össze, hogy kik azok, akik értük aggódnak, és akikért ők aggódnak! Amikor beszámolnak arról, amit leírtak, felidézhetik azokat a helyzeteket, amelyekben az aggodalom megjelent. Vagy: Ki aggódik érted? Szituációs játék. a) Egy önként jelentkező felidéz egy történetet magában, amikor valaki nagyon aggódott érte. Szituációs játékként, akár meg is jeleníthető az adott esemény. Ekkor a diák álljon az osztály elé, helyezkedjen bele az érte aggódó szerepébe, és monológként adja elő úgy annak a hozzátartozójának az aggodalmát, hogy az osztály kitalálhassa, hogy ki aggódott érte, mi miatt aggódott érte! b) A második körben egy-egy tanuló a fentiekkel egyező módon egy olyan szituációt jelenítsen meg monológban, gesztusokkal, mozdulatokkal, amiben kiderül, hogy ő kiért/miért aggódik! Az aggodalomtól a ráhagyatkozásig – munkáltató tankönyvi feladat elkészítése Gyakoroljuk az aranymondást a két ellentétes érzés összekapcsolásával! Mit jelenthet a ráhagyatkozás a gyermek életében? Beszélgessünk a kérdésről a 3. feladat szituációjának segítségével! Beszélgetés és imádságra nevelés a megnyugváshoz kapcsolódva A 4. feladathoz kapcsolódva kérjük meg a gyermekeket, hogy beszéljék meg a szomszédjukkal, mikor történt meg velük, hogy elmúlt a félelmük és megnyugodtak! Folytassák a gyerekek a megkezdett imádságot írásban: „Köszönöm, Istenem, hogy segítettél, amikor...”! Olvassák fel a gyerekek az imádságaikat, és együtt mondjunk Áment!	TKGY 16/B. lecke, 1. feladat TKEI 16/B. lecke, 1. feladat TKGY 16/B. lecke, 2. feladat TKEI 16/B. lecke, 2. feladat TKGY 16/B. lecke, 3. feladat TKEI 16/B. lecke, 3. feladat TKGY 16/B. lecke, 4. feladat TKEI 16/B. lecke, 4. feladat
--	---	---

ÚTMUTATÓ A MUNKÁLTATÓ TANKÖNYV FELADATAIHOZ

2. feladat: A feladat során az aranymondás betűin kell végighaladnunk: Ne félj, csak higgy!

TOVÁBBI ÖTLETEK

1. Isten országa – szoborfolyam

Tegyünk ki egy széket az osztály elé, terítsük le egy szép terítővel, paláttal, díszes anyaggal, hogy trónt képezzünk. A trón Isten jelenlétét jelképezi az Ő országában. Jöjjünk ebbe az országba vigasztalódni! A gyerekek jöjjenek ki sorra, valahogyan helyezkedjenek el a trón körül, és maradjanak ott, mint egy szobor! Amikor mindenki elhelyezkedett valahol, adjunk lehetőséget, hogy egyenként kilépjenek a szoborhelyzetükből, és ránézzenek, hogy hogyan néz ki a csoport Isten trónjánál. Majd álljon vissza a helyére, aki kilépett, és lépjen ki egy következő, hogy ránézzon a csoportra!

Javaslat: A feladat előtt beszéljessünk Isten trónjáról, visszautalhatunk az égő csipkebokor történetére, és az ott elvégzett feladatokra. Be is mutathatunk egy-két ötletet, vagy kezdhetjük mi a sort, hogy legyen a gyermekeknek elképzelése, hogy milyen módon lehet hódolni, imádkozni, jelen lenni Isten trónjánál.

2. Mese a gyermekét elvesztett királyi párról

<https://refpedi.hu/katechetikai-szolgaltatasok/hit-es-erkolcstan-tankonyvcsalad-altalanos-iskola/hittan-3/digitalis-segedanyag-3-evfolyam/>

A Veszteségeink című leckéhez készített ppt-ben egy olyan mesét találunk, amely narratív keretben közelít a veszteség, a gyász megélése, a vigasztalódás nehezen megfogalmazható kérdéseihez. Segít, hogy a kapcsolódó érzések felszínre kerüljenek, átélhetőbbé váljanak a gyermekek számára, és továbbvezet a hétköznapiakban kipróbálható megoldások felé is.